

Výstup z farního synodního setkání 29. května 2022

V čase intenzivních modliteb za dary Ducha svatého jsme se v naší farnosti setkali v neděli 29. května, abychom udělali další krok na synodní cestě. Na faře se potkalo dvacet čtyři dospělých, kteří se společně modlili, naslouchali si a otevřeně mluvili. Ohlíželi se nad synodním procesem ve farnosti i v naší diecézi a dívali se kupředu za pomoci dvou otázek: Jak vnímáte synodní proces a co vám synodní proces dal? Kam v naší farnosti společně dál?

Ze vzájemného dialogu zaznívalo poděkování za zkušenost synody, za milá setkání, za dotek pestrosti mezi lidmi ve farnosti, za prolomení anonymity, za prožitek toho, že naslouchání je mnohem důležitější než mluvení. V rozhovoru mezi účastníky byla opakovaně zmiňována potřeba setkávat se dál, komunikovat spolu ve farnosti i mimo farnost. Překonávat svůj strach, vycházet k druhým. Usilovat o to, aby synodní proces byl trvalý a aby tichou cestou neskončil. Uchovat si způsob synodního setkávání pro jiná jednání ve farnosti: bavíme se o podstatných věcech, ke slovu se dostane každý, neskáčeme si do řeči, nesoudíme druhé, modlíme se, nasloucháme si, rozlišujeme, dáváme si potřebný čas, vnímáme cenný přínos každého.

Účastníci setkání vyjádřili potřebu více se modlit, číst Boží slovo, naslouchat, hledat, kam ve farnosti dál. Letní prázdniny vytvoří ve farním životě i v synodním procesu jakýsi předěl. Proto účastníci mluvili o potřebě znovu se setkat v září. Zaznělo také, že schopnost jít ve farnosti společně a zůstat na této cestě je mnohem víc, než plnit nějaký seznam cílů, které si stanovíme.

Jedna část účastníků s ohledem na společnou synodní cestu představila sen o naší farnosti. Sníme o takové farnosti, kde budeme vědět, jak se kdo jmenuje, kde budeme spolu „jak ryby ve vodě“, kde se budeme znát, kde budeme doma v bezpečném prostředí, s láskou, s otevřeným kostelem a zodpovědností.

Zapsal Petr Smolek